

ЕКОГЕНОЦИД

СЛУХЪТ, че някои държави от Западна Европа и Северна Америка са склонни да дадат екологично убежище на всички русенци до 30-годишна възраст, се прехвърляше от университета в училищата, от предприятията в домовете. Всички започнаха да градят планове за бъдещето си, нямащи НИЩО ОБЩО С БЪЛГАРИЯ.

Отдавна изтече едномесечният срок, определен в декларацията на русенци до нашето и румънското правителство и писмото до генералния секретар на ООН г-н Хавиер Перес де Куеляр. Какво друго освен отчаянието може да тласне тези хора — да се откажат от българско гражданство и да потърсят екологична защита и гаранции за живот от други държави. Ще го направят ли?

Ние приехме емиграцията на глада и мизерията, на отчаяните скокове към неизвестното, извършвани от стотици хиляди млади българи, но страшно е, когато бягаш за глътка въздух, за своя живот и най-вече за живота на децата си. Истинските родолюбци не искат да напуснат своя град. Те вярват, че ще го спасят. В десетгодишната битка е направено много. Сега надеждата е в създадената смесена българо-румънска комисия от експерти за екологичната обстановка в трансграничния район, но най-вече в интереса, който проявява ООН към проблема. Въпреки първоначалното несъгласие на румънското правителство за намеса на международна комисия бе постигнато съгласие. Русе и Гюргево бяха посетени от г-н Ян Хюйсманс — директор на Международния регистър на потенциално отровните химикали на ЮНЕП (програма на ООН по окръжаващата среда). Тази визита подготви дейността на международна експертна комисия за установяване на екологичното състояние на района. Същата комисия в момента вече работи над създаването на координационен съвет с международно участие, който ще контролира опазването на околната среда в застрашените гранични райони.

Между многото „тайни“ документи, с които ни плашеха и държаха в плен, се намериха и такива:

● Още през 1982 год. е било известно, че „Химкомбинатът (в Гюргево, б.а.)“ ще произвежда: а) хлор и голяма гама хлоропроизводни ... в) титанов двуокис — първи етап 1500 т/год., и втори етап — 15 000 т/год. ... Ще произвеждат сода каустик — 20 000 т/год., хлор — 16 000 т/год., разтворители, тетрахлор, хлорна киселина.“ За разсейването на тези отрови се е разчитало на ... посоката на вятъра.

(Из секретни документи на ДС)

● През всичките тези години са правени най-стриктно отчети на степента на обгазяване и концентрация. През 1983 г. — обгазяването е 33 пъти над нормата, концентрацията — 5 пъти, 1984 г. — обгазяването е 56 пъти над нормалното, а концентрацията 9,7 пъти, 1985 г. — 47 пъти, концентрацията 17 пъти, 1986 г. — 52 пъти е повишено обгазяването, концентрацията 6 пъти.

(Из сигнална записка на ОУ на МВР, септември 1986 г.)

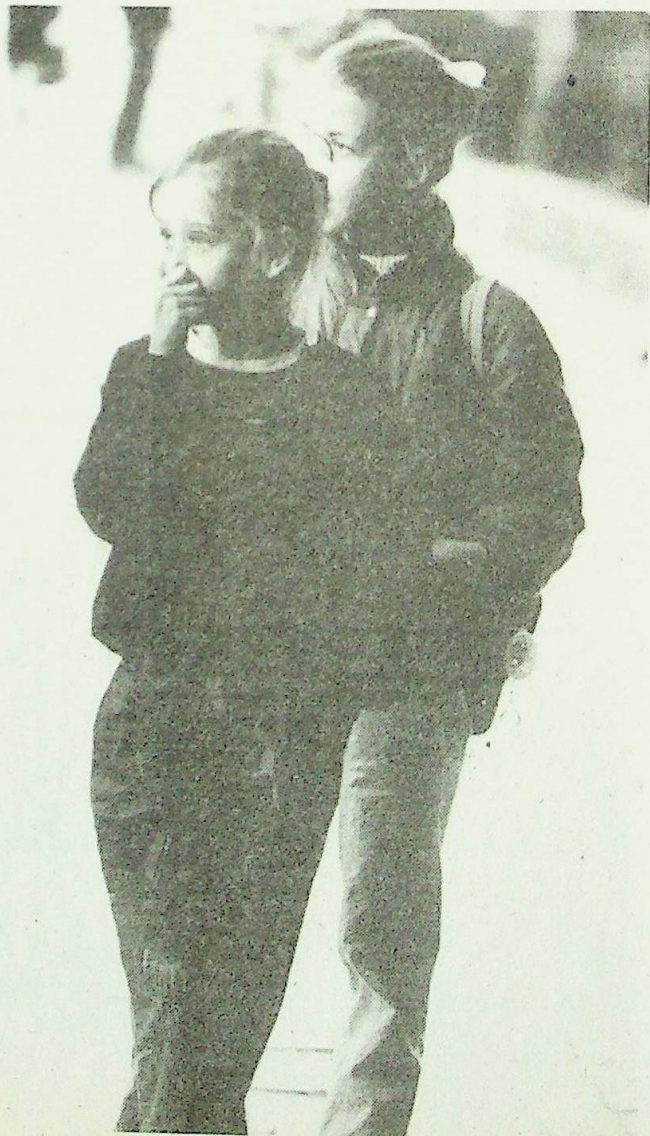
Сега подобна информация не е секретна, нито опасна. Не коментирам и морала на управниците, които са били запознати с нея. Но въздухът в Русе е все още отровен. Например на 22 февруари градът е бил обгазен отново, като в района на пристанището е измерена изключително висока концентрация на серни окиси, придружена с характерната миризма на вулканитите. А там живеят и се раждат деца. Все още! По този повод потърсих мнението на главния лекар на общинската болница в Русе д-р Евгени Назъров:

— През 1990 година проведохме скрининг на 355 деца до 14 години. При 562 от тях бяха регистрирани отклонения от нормата. Това е около 16 на сто. Заболявания на дихателната система имат 236. Проведено бе и успоредно изследване на 350 деца от с. Сливо поле, което се намира на 25 километра на изток от града и се счита за екологически чист район. Регистрираните заболявания бяха само 25 или 7 на сто. Това е само една от най-фрапантните разлики.

Скрининговата метода е най-обективното изследване по т.нар. сонда. Наблюденията се извършват само за една седмица и достоверността е абсолютна. Децата в Русе боледуват, да, боледуват два пъти повече, отколкото преди пускането на химическите заводи в Гюргево. Ще спомена още две цифри — през 1982 година болните деца от бронхиална астма са били 660, а през 1988 те са 231. Но този факт не е защото децата са излекувани, просто през тези 5-6 години миграцията е нараснала лавинообразно.

Все още не се знае колко русенци са напуснали града, подгонени и от екогеноцида.

Мария СТОИМЕНОВА

Русе. Почти всеки ден. В очакване на обещанието от правителството на Луканов
Снимка: Борислав М. ВАСИЛЕВ